ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ 31-351
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 720	Έτησία	£ 2.0.0
Εξάμηνος	» 360	Εξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Αμερικής	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ. 13-161

ΤΕΤΑΡΤΗ
13
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1938

Ἀνατολὴ ἡλίου 5.55'— Δύσις 6.57'

Μαρτίνου Πάπα Ρώμης ὁμολογητοῦ

Η ΑΓΓΛΟΪΤΑΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

πασας τὰς ὑπαρχούσας
μφορίας, ἡ ἀγγλοϊταλικὴ
μφωνία εἶνε ἤδη γεγονὸς τετε-
σμένον, ἐπίκειται δὲ ἡ ὑπογρα-
ή, συμπληρώσεως τῆς ὁρι-
ς αὐτῆς διατυπώσεως.
ορφὴ, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὴν
φώνησιν συμφωνίαν, εἶνε ἡ
ὸ τὸν ὅρον «συμφωνία
ν (gentlemen's agreement).
μορφῆς ἦτο καὶ ἡ «συμ-
κυρίων» μεταξὺ Ἀγγλίας
ς διὰ τὴν Μεσόγειον,
φείσα κατ' Ἰανουάριον
1937. Ἔχει τὸ πλεονέκτημα
συμφωνία, ἀκριβῶς
ίνε πολὺ γενικὴ καὶ στη-
ς τὴν κατὰ ἀμοιβαίαν
θεμελιωδῶν τινων
ἀποτελῇ μίαν βάσιν
ἐλαστικὴν, ὥστε διὰ
ροσαρτήσεως εἰδικῶν πρωτο-
καὶ διὰ λεπτομερειακῶν
ἐρμηνειῶν νὰ προσαρ-
πρὸς τὰς ἑκάστοτε ἀνα-
άγκας, χωρὶς ἐκ τῶν
δεσμεύῃ τοὺς συμ-
λεπτομερειακῆς εἰς
Λέγεται δὲ «συμφωνία
διότι οὐσιωδῶς ἐδράζε-
ς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύ-
ς εἰλικρινείας τῶν δια-
συμβαλλομένων. Οὔτω
κατόπιν διεξοδικῶν καὶ
ῶν συζητήσεων, διεξα-
ς τὴν Ρώμην μὲ πολλὴν
καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν ν'
ς πέρας, αἱ δύο μεγάλαι
καὶ Δυνάμεις συνεφώνη-
ὰ τῶν ἀναγκαίων ἐκείνων
σεων, αἱ ὁποῖαι θὰ κατα-
πραγματοποιήσιμον ἀρ-
μίαν εἰρηνικὴν καὶ φιλι-
συνάρτησιν τῶν εἰς τὴν Μεσό-

Ἡ Ἀγγλία ἀνεγνώρισεν ὅτι διὰ
Ἰταλίαν ἡ Μεσόγειος εἶνε
ης ὡς κράτους ὑπάρξεώς
Εὑρίσκεται γεωγραφικῶς ἡ
ιὴ χερσόνησος εἰς τὸ μέσον
θαλάσσης αὐτῆς καὶ, μὲ τὴν
λίαν καὶ μὲ τὴν Παντελλαρί-
ν γωρίζει εἰς Δυτικὴν καὶ
ολικὴν Μεσόγειον. Ἡ Ἀνατο-
ν Μεσόγειος εἶνε διὰ τὴν Ρώ-
ὴ πρὸς τὴν Τριπολίτιδα καὶ
ν ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσ-
αὐτοκρατορίαν της ὁδός. Ἡ
γλία ἀναγνωρίζει, συνεπῶς,
ἀνάγκην τῆς Ἰταλίας ὅπως ἡ
ς διώρυγος τοῦ Σουέζ διά-
εἶνε ἐλευθέρα καὶ ἐν πολέ-
καὶ ἐν εἰρήνῃ. Ἡ Ἰταλία ανα-
ρεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, τὰ ζωτικὰ
ρατηνικὰ συμφέροντα εἰς τὴν
ν. Ἐκ τῆς ἀοιβαίας αὐ-
ς ἀναγνωρίσεως προκύπτει ὁ
ματισμὸς τῆς ἀντιβρεττανικῆς
ραγάνδας εἰς τὴν Παλαιστί-
καὶ τὰ ἀραβικὰ κράτη τῆς ἀ-
λικῆς παραλίας τῆς Ἐρυθρᾶς
λάσσης, ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν ἐ-
ίσχυσιν εἰς τὸ ἡμισυ τῶν Ἰταλι-
ν στρατιωτικῶν δυνάμεων εἰς
ν Λιβύην, ἡ φιλικὴ διευθέτησις
ς μεταξὺ τοῦ ἀγγλοαιγυπτια-
κοῦ Σουδὰν καὶ τῆς Αἰθιοπίας
μεθορίου, ὁ τερματισμὸς τῆς ἀ-
μάλλης τῶν ἐξοπλισμῶν μερικῶν
κυρίων βρεττανικῶν καὶ Ἰταλι-
ν βάσεων εἰς τὴν Μεσόγειον
καὶ ἡ ἐνδεχομένη εἰς τὸ μέλλον
μοιβαία προειδοποίησις περὶ
τικῶν ἐξοπλισμῶν.

Ὅλα τ' ἀνωτέρω ἀποτελοῦν,
τρόπον τινά, μίαν προσυμφωνίαν. Ἡ ὁριστικὴ συμφωνία θὰ ἰσχύσῃ ὅταν πραγματοποιηθοῦν δύο τινὰ οὐσιωδέστατα, διὰ τὸ ἓν τῶν ὁποίων ἐνδιαφέρεται ζωτικώτατα ἡ Ἰταλία, διὰ δὲ τὸ ἄλλο ἐξ ἴσου ζωηρῶς ἡ Ἀγγλία: ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας ἡ ἰταλικὴ Αὐτοκρατορία εἰς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ ὅταν ἡ Ἰταλία ἀποσύρῃ ἐξ Ἰσπανίας τὰς ἐκεῖ μαχομένας μεραρχίας της καὶ ἐκκενώσῃ τὴν βάσιν της εἰς τὴν Μαγιόρκαν τῶν Βαλεαρίδων. Αὐτὰ τὰ δύο ζητήματα εἶνε τὰ προκαλέσαντα τὴν ἀγγλοϊταλικὴν ἔντασιν καὶ τὰ καταστήσαντα ἄτονον τὴν προγενεστέραν Μεσογειακὴν ἀγγλοϊταλικὴν «συμφωνίαν κυρίων». Ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπειδὴ τὰ ζητήματα ταῦτα εἶνε τὰ συγκεντροῦντα τὴν οὐσίαν τοῦ Μεσογειακοῦ προβλήματος, ἡ διαδικασία τῆς διευθετήσεώς των δὲν εἶνε τόσον ἁπλῆ. Ἡ Ἀγγλία, ἐν πρώτοις, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἔστερνε νὰ προβῇ μόνη εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰταλικῆς Αὐτοκρατορίας, ἄνευ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Δι' ὅ καὶ ἀνέλαβε νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Γενεύην, ἐξήτησε δὲ ἤδη ν' ἀναγραφῇ ἡ σχετικὴ συζήτησις μεταξὺ τῶν θεμάτων, μὲ τὰ ὁποῖα θ' ἀσχοληθῇ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τὴν 9ην τοῦ προσεχοῦς Μαΐου, ὁπότε ἡ Ἀγγλία θὰ ζητήσῃ ὅπως τὰ μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. ἀπαλλαγοῦν τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως μὴ ἀναγνωρίσουν τὸ ἐν Ἀβησσυνίᾳ τετελεσμένον γεγονός. Ἡ σχετικὴ συζήτησις δὲν προμηνύεται ἀπολύτως ὁμαλὴ καὶ ἄνευ ἐπιμόνων ἀντιρρήσεων. Ἡ Ἰταλία, ἀφ' ἑτέρου, ἐβεβαίωσεν ἤδη τὴν Ἀγγλίαν, ὅτι οὐδεμίαν θ' ἀφῆνε τρέφει ἐπὶ τῆς Ἰσπανίας. Εἶνε, ὅμως, βέβαιον, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἀποσύρῃ τὰ ἐκεῖ στρατεύματά της πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἐπικρατήσεως τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, ἡ ὁποία ὑπελογίζετο ἴσως ὅτι θὰ ἐπραγματοποιεῖτο πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀγγλοϊταλικῆς συμφωνίας, ἀλλ' ἡ ὁποία ἐνδέχεται νὰ βραδύνῃ.

Οὕτως ἡ ἰσχὺς τῆς νέας «συμφωνίας κυρίων» θὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὸν ὁριστικὸν τερματισμὸν τοῦ ἐμφυλίου ἱσπανικοῦ πολέμου, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ πολιτικὴ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως καθορίσθη ὡς πολιτικὴ ἀποτροπῆς τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἤδη εὑρισκομένων ἐπὶ τόπου ξένων τμημάτων. Ἡ ὑπογραφή, ὅμως, τῆς ἀγγλοϊταλικῆς συμφωνίας, παρ' ὅλας αὐτὰς τὰς οὐσιώδεις ἐπιφυλάξεις, θ' ἀποτελέσῃ γεγονὸς μέλλον νὰ ἔχῃ ἀμέσους συνεπείας· θὰ ἐπιφέρῃ μίαν γαλήνευσιν τῆς εἰς τὴν Μεσόγειον καταστάσεως, δεδομένου ὅτι θὰ ἐπηρεάσῃ ἀναμφιβόλως καὶ τῆς Γαλλίας τὴν στάσιν ἐναντι τῆς Ἰταλίας. Θὰ ἐπηρεάσῃ, ὡς εἶνε εὐνόητον, τὰς ἐπικειμένας συζητήσεις τῶν κ.κ. Μουσσολίνι καὶ Χίτλερ εἰς τὴν Ρώμην καί, πρὸ πάντων, θὰ ἔχῃ εὐνοϊκώτατον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν προσεχῶν γενικωτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐξελίξεων. Τὸ δὲ προσεχὲς μέλλον θὰ δείξῃ λάθῃ ταχέως καὶ πραγματικὴν ἰσχύν, πραγματοποιουμένων τῶν πρὸς τοῦτο προϋποθέσεων.

Τέχνη καὶ ζωή

Οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ νέοι Ἄγγλοι

Κρίσιμοι σταθμοὶ στὴν ἱστορία

Οἱ Ἄγγλοι ποὺ λέγουν ὅτι τώρα εἶνε ἡ πειὸ κρίσιμη περίοδος τοῦ ἐθνικοῦ των βίου καὶ ὅτι βρίσκονται ἐπὶ τοῦ ἐπικινδύνου σταθμοῦ τῆς ἱστορίας των, φαίνεται ὅτι κατηγοροῦν ἀπὸ ζωηρότατη ἀνησυχία. Δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἔχουν τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό τους. Ἀλλὰ εἶνε φανερὸ ὅτι ἀναβλέπουν μὲ μεγάλη δυσπιστία πρὸς τὸ μέλλον. Ἡ παλιά των αὐτοπεποίθηση ἔχει κλονισθῆ. Καὶ ὁ βαθύτερος λόγος γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν κατάσταση εἶνε ὅτι δὲν ἔχουν πειὰ τὸ ἴδιο αἴσθημα τῆς ἀπολυτης ἀσφάλειας ποὺ εἶχαν πρῶτα. Δὲν αἰσθάνονται τὸν ἑαυτό τους ἀσφαλῆ σὲ κανένα τόπο τους.

Στὰ τέλη τοῦ δεκάτου ἕβδομου αἰῶνος, τὸν καιρὸ ποὺ ἐβασίλευεν ὁ Κάρολος Β', εἶχαν κηρύξει πόλεμο στὴν Ὁλλανδίας. Τὸν πόλεμο δὲν τὸν εἶχαν προετοιμάσει καθόλου, μεγάλες θεομηνίες καὶ συμφορὲς εἶχαν πέσει ἐκείνες τὶς χρονιὲς στὴν Ἀγγλία, μιὰ ἄγρια ἐπιδημία πανώλους εἶχε θερίσει τὸν κόσμο, μιὰ τεράστια πυρκαϊὰ εἶχεν ἀποτεφρώσει τὰ τρία τέταρτα τοῦ Λονδίνου, διάφοροι φανατικοὶ προλάλησαν κάθε τόσο αἰματηρὲς ταραχὲς ἀπὸ θρησκευτικὸ φανατισμό, τὰ πολιτικὰ κόμματα ἔκαναν τρομερὸ ἀγῶνα ἀλληλοεξοντώσεως, ἡ κυβέρνηση ἔδινε τὸ παράδειγμα τῆς ἀνομίας καὶ εἶχε διατάξει νὰ ξεθάψουν ἀπὸ τὸν τάφο τὸ πτῶμα τοῦ Κρόμβελ καὶ νὰ τὸ ἀπαγχονίσουν καὶ ὕστερα νὰ τὸ ἀφήσουν νὰ κρέμεται στὴν ἀγχόνη εἴκοσι τέσσερις ὧρες.

Ἐμπειροι ναυτικοὶ οἱ Ὁλλανδοί, εἶχαν δώσει μάχην πολλὲς φορὲς καὶ εἶχαν προξενήσει μεγάλες ζημιὲς στὸν ἀγγλικὸ στόλο. Καὶ μιὰ φορὰ κάνοντας μιὰ τολμηρὴ ἐπιδρομὴ μέσα ὡς τὶς ἐκβολὲς τοῦ ποταμοῦ Τάμεσι καὶ ἀπείλησαν τὸ Λονδίνον. Γιὰ νὰ σώσουν τὴν πρωτεύουσά τους οἱ Ἄγγλοι βούλιαξαν στὸν ποταμὸ ὅσα παλιὰ καράβια εἶχαν γιὰ νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ περάσῃ ὁ ὁλλανδικὸς στόλος. Καὶ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα ἦταν ὅτι τὸ Δημόσιο Ταμεῖο ἦταν ἄδειανό, ὁ λαὸς εἶχε δεκατισθῆ ἀπὸ τὶς θεομηνίες καὶ τὶς συμφορὲς καὶ δὲν ἤθελε νὰ φόρους, χρήματα δὲν ὑπῆρχαν γιὰ νὰ πληρωθοῦν οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν, στὰ πλοῖα ἐπικρατοῦσε ἀπόλυτη ἀναρχία, οἱ ἴδιοι τοὺς λιποτακτοῦσαν καὶ πήγαιναν στὶς μεγάλες πόλεις ὅπου ἔκαναν τὴν χειρότερη ἀλητεία. Καὶ οἱ γυναῖκες τῶν ναυτικῶν ψοφοῦσαν ἀπὸ τὴν πεῖνα γιατὶ δὲν ἔπαιρναν βοήθεια ἀπὸ κανένα.

Αὐτὰ ὅλα εἶχαν συμβῆ μέσα σὲ δυὸ-τρία χρόνια. Ἐν τούτοις ὅπως μαρτυροῦνε τὰ χρονικὰ τῆς ἐποχῆς, οἱ Ἄγγλοι δὲν ἔχασαν τὸ θάρρος τους, δὲν ἔπαθαν ἀπὸ πανικό, δὲν παράτησαν τὰ ὅπλα. Τοὺς ναῦτες ποὺ ἔφευγαν ἀπὸ τὰ πλοῖα τοὺς ἀντικαθιστοῦσαν μὲ τοὺς βαρκάρηδες ποὺ τοὺς στρατολογοῦσαν ἐκνομα διὰ τῆς βίας. Ἔτσι κατάφεραν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν πόλεμο, νὰ συνομολογήσουν μιὰ ἔντιμη εἰρήνη μὲ τοὺς Ὁλλανδούς, νὰ ἐυγενιάνουν τὴ χώρα καὶ νὰ ξαναχτίσουν τὸ Λονδῖνον, καλύτερο ἀπὸ τὸ ὅτι ἦταν πρῶτα. Ἀλλὰ οἱ συμφορὲς φαίνεται ὅτι δὲν εἶχαν τελειώσει. Ὕστερα ἀπὸ κάμποσα χρόνια ἔχασαν τὴ μεγαλύτερή τους ἀποικία, τὴ Βόρειο Ἀμερική. Οἱ Ἀμερικᾶνοι ἄρχισαν τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ μὲ τὴν βοήθεια τῶν Γάλλων τὸν ἔφεραν σὲ αἰσιο πέρας. Κι' αὐτὴ ἡ ἀπώλεια ἦταν ἕνα ἐθνικὸ πένθος γιὰ τὴν Ἀγγλία. Ὕστερα πάλι ἀπὸ λίγα χρόνια ἄρχισαν οἱ ναπολεόντειοι πόλεμοι. Τώρα τελευταῖα στὸν Παγκόσμιο πόλεμο πολλὲς φορὲς εἶχαν ἀφορμὲς νὰ νοιώσουν ἀληθινὴ ἀγωνία. Ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος καὶ ὁ ἐνα ρίος πόλεμος, ποὺ φαίνεται ὅτι δὲν τοὺς εἶχαν προβλέψει σὲ ὅλη τους τὴν ἔκταση ὅταν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα, τοὺς ἐπροξένησαν πολλὲς ζημιές.

Σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς κρίσιμες στιγμὲς δὲν ἔχασαν τὸ θάρρος τους, δὲν βγῆκαν ἀπὸ τὴν συνηθισμένη τους ἀπάθεια. Ὁ Ἄγγλος βάζει τὸ φιλότιμό του ἀκριβῶς σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, νὰ μὴ χάνῃ ποτὲ τὴν ψυχραιμία του, ὅσο μεγάλος καὶ ἂν εἶνε ὁ κίνδυνος ποὺ ἀντιμετωπίζει, νὰ μὴν ἐκδηλώνῃ ποτὲ τὴν ταραχή του ὅσο μεγάλη καὶ ἂν εἶνε ἡ συμφορὰ ποὺ ὑφίσταται. Αὐτὴ εἶνε μιὰ θεμελιώδης ἀρετὴ τῆς ἀγγλικῆς φάτσας. Τώρα τελευταῖα ὅμως ἀρχίζουν νὰ ἀνησυχοῦν καὶ νὰ ἐκδηλώνουν φανερὰ τὶς ἀνησυχίες τους. Ἡ περίφημη «νησιωτικὴ ἀσφάλεια» δὲν ὑπάρχει πειά, ἔπαψε ἡ Ἀγγλία νὰ εἶνε νῆσος. δὲν τὴν προστατεύει πειὰ ὁ ὠκεανός, λέγουν τώρα οἱ Ἄγγλοι. Γιατὶ τὰ ἀεροπλανα ἔχουν ἐκμηδενίσει τὴ σημασία τῶν ἀποστάσεων καὶ τῶν συνόρων. Ἄρα χάθηκε τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας, ποὺ εἶχαν ὡς τώρα.

Ἐπίσης τώρα τελευταῖα ἄρχισε νὰ συμμετέχῃ ὁ ἀγγλικὸς λαὸς στὶς πολιτικὲς καὶ ἰδεολογικὲς ζυμώσεις τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης. Ὡς τώρα ἐνόμιζε πὼς ἦταν ξένος πρὸς τὴν Εὐρώπη. Τώρα ἀρχίζει νὰ γίνεται Εὐρωπαῖος καὶ νὰ συμμερίζεται τὶς ἰδεολογικὲς ταραχὲς τῶν ἠπειρωτικῶν λαῶν. Γιὰ πρώτη φορὰ μπῆκε μέσα στὴν ἀγγλικὴ οἰκογένεια ὁ δυνασμὸς ἀπὸ λόγους πολιτικούς. Στὴν Ἀγγλία κυριαρχοῦσε ὡς τώρα ἡ «πρακτικὴ πολιτική», χωρὶς ἰδεολογικὰ δόγματα. Τώρα ἀρχίζουν καὶ μπαίνουν στὸν εὐρωπαϊκὸ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἡ ἀναβίωσις τῆς ἀστρολογίας

Ἡ ἐπίδρασις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων

Πόλεμος καὶ εἰρήνη

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος—. Ἡ ἐξήγησις τῶν ἐπιγείων φαινομένων δι' ἐπιδράσεων ὀφειλομένων εἰς τὰ ἄστρα, τὴν σελήνην, ἢ τὸν ἥλιον, ὑπῆρξεν, ὡς γνωστόν, ὁ σκοπὸς τῆς ἀστρολογίας, ἡ ὁποία περιέπεσεν εἰς ἀνυποληψίαν μετὰ τὰς καταικτήσεις τῆς θετικῆς ἐπιστήμης κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας. Παρατηροῦνται ὅμως ἤδη εἰς πολλὰς χώρας καὶ ἐκ μέρους διαφόρων ἐπιστημόνων μία τάσις πρὸς ἀναβίωσιν τῆς παλαιᾶς ἀστρολογικῆς δοξασίας. Πλεῖστα ἔχουν γραφῆ περὶ τῆς ἐπιδράσεως π. χ. τῶν ἡλιακῶν κηλίδων ἐπὶ τῶν μετεωρολογικῶν συνθηκῶν τῆς γῆς, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων αὐτῆς. Εἰς ἐκ τῶν ἐρευνητῶν αὐτῶν, ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἐμφανίσουν τὴν ἀρχαίαν ἀστρολογίαν ὑπὸ σύγχρονον ἐπιστημονικοφανῆ μορφήν, ὁ κ. Πιὲρ Ρουσσώ, προβαίνει εἰς τελευταῖον ἄρθρον του εἰς μερικὰς ἐνδιαφερούσας διαπιστώσεις.

Διὰ τὸν κ. Ρουσσὼ εἶνε ἀναμφισβήτητος ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῆς γῆς. Αἱ ἡλιακαὶ κηλίδες—εὐρεῖαι σχισμαὶ τῆς ἡλιακῆς ἐπιφανείας, ποὺ ἠμποροῦν νὰ χωρέσουν δέκα ἕως δώδεκα φορὰς τὴν γῆν—καὶ αἱ ἡλιακαὶ πύριναι γλῶσσαι, ποὺ ὑψοῦνται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἡλίου εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων μέτρων, ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐπηρεάζουν βαθύτατα τὴν κατάστασιν τῆς γῆς καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς ζωῆς. Αἱ ἡλιακαὶ κηλίδες καὶ αἱ πύριναι γλῶσσαι δὲν ἔχουν σταθερὰν μορφήν, ἀλλ' ἀκολουθοῦν μίαν γραμμὴν ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία φθάνει εἰς 4½ ἔτη αὐξάνονται κατ' ἀριθμὸν καὶ κατ' ἔκτασιν καὶ ἀκολούθως, ἐπὶ 6½ ἔτη, ἀρχίζει ἡ βαθμιαία των συστολή: Κηλίδες καὶ πύριναι γλῶσσαι γίνονται μικρότεραι καὶ ὀλιγώτεραι, καί, ὅταν συμπληρωθῇ ὁ κύκλος τῶν ἕνδεκα ἐτῶν, ἀρχίζει πάλιν νέα περίοδος ὀργασμοῦ των. Καὶ τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ αἰῶνας, οἱ σημερινοὶ δὲ ἀστρολόγοι θέλουν νὰ συνδέσουν πρὸς αὐτὸ τὰς ἐπὶ τῆς γῆς μεταβολὰς κλίματος, ὅπως καὶ τὰς κοινωνικὰς, οἰκονομικὰς καὶ πολιτικὰς κρίσεις.

Κατὰ τὸν κ. Ρουσσὼ, ἡ καμπύλη τοῦ ἡλιακοῦ αὐτοῦ φαινομένου παρουσιάζει, ἀπὸ 70 ἐτῶν, τὰ ὑψηλότερα μέγιστα τῆς κατὰ τὸ 1870 καὶ κατὰ τὸ 1917, τὰ δὲ χαμηλότερα ἐλάχιστά της κατὰ τὰ ἔτη 1883, 1993, 1905 καὶ 1928. Ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1938 καὶ ἡ καμπύλη ἀνέρχεται πρὸς τὸ νέον μέγιστόν της. Δὲν γνωρίζομεν, φυσικά, ἀκόμη ποία θὰ εἶνε τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ ἔντασίς της, ἀλλ' ἤδη ἀπὸ τοῦ 1937 ὑπερέβαινε τὸ μέγιστον τῆς καμπύλης τοῦ 1917. Ἤδη οἱ ἀστρονόμοι παρετήρησαν, μεταξὺ 12 καὶ 24 Ἰανουαρίου 1938, τεραστίαν κηλίδα, διαμέτρου 122.000 χιλιομέτρων καὶ τὴν 24ην Ἰανουαρίου ἐσημείωσαν τὴν ὑπαρξίν πυρίνης γλώσσης ὕψους 116.000 χιλιομέτρων.

Ἡ ἔλευσις τῶν φαινομένων τούτων συνδυάζεται μὲ τὸ πολικὸν σέλας, τὸ ὁποῖον ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ κατὰ τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1938. Πράγματι δὲ δὲν ὑπάρχει πλέον καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ὑφίστανται σχέσεις μεταξὺ τῶν διαταραχῶν τοῦ ἡλίου καὶ τῶν φαινομένων ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὸν ἠλεκτρισμὸν ἢ τὸν μαγητισμὸν τῆς Γῆς, ὅπως π. χ. τοῦ πολικοῦ σέλας, τῶν παρεκκλίσεων τῆς μαγνητικῆς βελόνης, τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν τηλεγράφων καὶ τῶν παρασίτων τοῦ ἀσυρμάτου. Εἶνε βεβαίως φυσικὸν τὸ νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας ἡ τεραστία ποσότης ἀκτινοβολιῶν, ἡ ἑξακοντιζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἀλλὰ σημαίνει καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιμένουν οἱ σύγχρονοι μας ἀστρολόγοι.

Τὸ ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Ἡλίου ἀκτινοβολουμένη θερμότης ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς γηΐνης μετεωρολογίας, ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παγοβούνων, ἐπὶ τῆς φθονίας τῶν συγκομιδῶν, ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ οἴνου καὶ ἐπὶ τῆς στάθμης τῶν ὑδάτων τῶν λιμνῶν, ἔχει πλέον πιστοποιηθῆ. Ἀλλὰ μήπως ἡ ἡλιακὴ ἀκτινοβολία δὲν ἐπιδρᾷ ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τῶν ἀνθρώπων ; Αἱ περίοδοι, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἡλιακαὶ κηλῖδες καὶ αἱ πύριναι γλῶσσαι εὑρίσκονται εἰς τὴν μεγίστην ἀνάπτυξίν των, παρουσιάζουν τὸν ἥλιον εἰς ἕνα παροξυσμόν: ἐξαποστέλλει τότε χειμάρρους παντὸς εἴδους ἀκτινοβολιῶν, ποὺ δύνανται νὰ προκαλέσουν νευρικὰς διαταραχάς, νὰ διεγείρουν τὴν ἐρεθιστικότητα, νὰ προκαλέσουν εἰς τὰ κρανία τῶν ἀνθρώπων ἔν εἶδος παραφροσύνης, ποὺ θὰ παρατάθῃ μέχρις ὅτου τὰ ἡλιακὰ φαινόμενα ἀρχίσουν νὰ διαγράφουν τὴν κατιοῦσαν.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς θεωρίας των αὐτῆς οἱ ἀστρολόγοι ἐπικαλοῦνται τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὰς περιόδους τῶν μεγίστων ἡλιακῶν διαταραχῶν ἀντιστοιχοῦν περίοδοι μεγάλων ἀνωμαλιῶν εἰς τὴν γῆν. Οὕτω εἰς τὰ μέγιστα τοῦ 1870 καὶ 1917 ἀντιστοιχοῦν πόλεμοι. Τὰ μικροτέρας σημασίας μέγιστα ἀντιστοιχοῦν μὲ ἀποικιακὰς ἐκστρατείας: εἰς Ἀφρικὴν καὶ Τονκῖνον (1883), εἰς Μαδαγασκάρην (1893), εἰς Μαρόκον (1905) κλπ.

Ἡ ἐξέτασις ἐπίσης τῆς καμπύλης τῶν ἡλιακῶν ἀνωμαλιῶν, ἡ ὁποία φθάνει μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου 1937, παρουσιάζει κατὰ τὸν κ. Ρουσσώ, τὰ ἑξῆς: Τὸ ἐλάχιστόν της λαμβάνει χώραν κατὰ τὸ 1933. Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1935 ἡ καμπύλη ἀνέρχεται βραδέως. Μὲ τὴν ἄνοδόν της συμπίπτει εἰς τὴν Εὐρώπην ἔντασις τῆς πολιτικῆς ὀξύτητος μὲ τὴν αἰθιοπικὴν ἐκστρατείαν τῆς Ἰταλίας, ποὺ σημειώνει τὴν ἀπασχὴν νέων διεθνῶν περιπλοκῶν. Ἡ καμπύλη, μετὰ βραχεῖαν ἠρεμίαν, προοχωρεῖ ποὸς τὸ ἓν μέγιστον κατὰ Μάρτιον τοῦ 1936, ὁπότε λαμβάνει χώραν ἡ ἀνακατάληψις τῆς Ρηνανίας ὑπὸ τῆς Γερμανίας. Ἔκτοτε ἡ καμπύλη

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΙΕΘΝΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΤΣΕΧΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΠΩΣ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ

Τὸ τσεχικὸν πρόβλημα ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελῇ τὸ πλέον ἐνδιαφέρον διεθνὲς ζήτημα. Εἰς τὸ Λονδῖνον πιστεύουν, ὅτι ἡ Γερμανία δὲν θὰ ἐπιχειρήσῃ διαίαν κατάκτησιν, ἀλλὰ θὰ ἐπιδιώξῃ ἔμμεσον ἐκβιασμόν. Παρὰ ταῦτα ὅμως, τοὺς ἀγγλικοὺς κύκλους ἀπασχολεῖ σοβαρῶς ἡ γερμανικὴ τάσις πρὸς ἐπιβολὴν κυριαρχίας ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου καὶ ἡ πεποίθησις αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν κατευθυντήριον γραμμὴν τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ὡς τὴν καθώρισεν ὁ κ. Τσάμπερλαιν. Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς πιστεύων ὅτι ἡ μόνη ἀπειλὴ προέρχεται ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ἐπιθυμεῖ — παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῶν ἐξοπλισμῶν — νὰ ἐπιτύχῃ ταχεῖαν ρύθμισιν ὅλων τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων.

Ἡ ἔναντι τῶν διεθνῶν προβλημάτων στάσις τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ ἑρμηνεύεται ὑπὸ ὡρισμένων κύκλων ὡς ἐκδήλωσις τῆς ἀδυναμίας εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Μεγάλη Βρεταννία, λόγῳ τοῦ ἀπαρασκεύου της, νὰ χρησιμοποιήσῃ βίαν διὰ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν Γερμανίαν εἰς τὴν προσπάθειάν της νὰ κυριαρχήσῃ ἐν Εὐρώπῃ, ὅπως εὐρέθη ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Ἰαπωνίαν νὰ κυριαρχήσῃ ἐν Κίνᾳ. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ὅμως ἡ στάσις αὕτη δὲν εἶνε τόσον ἠττοπαθὴς ὅσον φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως.

Μία δήλωσις ὅτι θὰ ἐνίσχυε αὐτομάτως τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν διὰ τὴν προστασίαν τῆς Τσεχοσλοβακίας θὰ ἱκανοποίει τὴν Γαλλίαν καὶ θὰ ἠμβλυνε τὴν πολεμικὴν διάθεσιν τῶν Ἐργατικῶν καὶ τῶν Φιλελευθέρων ἐναντίον τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶχε μεγάλην σημασίαν ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως.

Ἐλάχιστοι πιστεύουν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ προσβάλῃ τὴν Τσεχοσλοβακίαν κατὰ τρόπον συνεπιφέροντα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς γαλλικῆς καὶ ρωσικῆς ὑποχρεώσεως περὶ παροχῆς βοηθείας. Παρὰ τὰς προσπαθείας τῆς Ἀγγλίας καὶ ἄλλων χωρῶν νὰ χρησιμεύσουν ὡς μεσάζοντες μεταξὺ Βερολίνου καὶ Πράγας, θεωρε

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 9.30 μ.μ. «Σκανδάλη σε...
ΣΠΕΝΤΖΑ. «Ο μεγάλος πειρατής Κοτσονούλης, ο Έκτωρ πάτωμα».
ΑΣΤΥΡΙΚΟΝ. «Η καπετάνισσα».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Αι δύο άφωνοι».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Τζιλ. Μελόδραμα). Την Κυριακή 7 μ.μ. «Λίπτα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Το άλλο».
ΧΡΟΝΟΣ (Πλ. Ομον.). «Το παιδί του δ...
ΟΔΕΟΝ (Αρ.). «Κατσίκες».
ΠΑΝΘΕΟΝ (Αρ.). Σ.Δουσίτσιο.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Λιμήνας νύκτες».
ΡΕΞ. «Ο Α. Ντιμάς προσωπικώς».
ΣΥΝΤΑΓΜΑ. «Άγρυπνες προσευχές».
ΣΙΝΕΑΚ. Τελευταία κλπ. από 10 π.μ.
ΣΙΝΕΜΟΝΤ. Νέα και επίκαιρα.
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Και σύ, χρυσό μου!».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Δύο σκύλες έρχονται».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Έντεκα τόμοι».
ΕΡΜΕΙΣ. «Έκλεινα τον Βονάτσιο».
ΙΡΙΣ. «Ο Μικρούλης του Παρθεναγω...

ΚΟΣΜΟΠΟΛ. «Εκατομμυριούχος τυχο... δώστε».
ΟΠΑ. «Σχεδ. Νυσταλέμου».
ΑΡΗΣ. «Λιμάνες στη Νοταμπρα».
ΑΠΟΛ. «Ένα άστρο γκαουμπόι».
ΔΑΝΑΗ-ΚΟΝ. «Το παιδί της Σοχάρας».
ΕΛΛΑΣ. «Τυφώνας του Νοτιανικού».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Μπορεί στα Ικρίωμα».
ΜΑΡΙΝΑ ΣΙΝΕ. «Περιβόητος την αγάπη».
ΟΡΦΕΥΣ. «Φτερό της δόξης».
ΟΡΦΕΥΣ (Βενιζ.). «Πλανεύει συμφωνίες».
ΠΑΛΛΑΣ (Πάγκρ.). «Η τιγρόφωνη εγκ... θεσις».

Πειραιώς και Προαστίων

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Τα κάδη του Χριστού».
ΚΑΛΛΙΘΕΑ. «Τα τάσι του Χριστού».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Μονομάχος κατακτητής».
ΠΑΛΛΑΣ. «Τα χρόνια της δόξας». Θ. Σ...
ΡΕΞ. «Η Πάθη του Χριστού».
ΣΠΕΝΤΖΑ. «Έρωτες και κόσμος Σπανιόλ...
ΦΟΙΝΙΞ. «Η κόρη του Σκλάβου (τέλος)».
ΧΑΪ-ΛΑΪ. «Οι πειρατοί της Κίνας».

Διευθυντής του Κοσμοπόλιτου
Εμμανουήλ Γ. Κασιμάτης
Λεβέντικος — Μοσχοκάρυδο 19

Λόμπα άνεθαν... ...ν 366 βρχ., ήτοι ηξίζη, έντός της παρούσης εβδομάδος, κατά ότι περί... Δεκεμβρίου. Ψηνούς δεν λέει αφ' εαυτού και δεν χρήζει. Αξάρ...

—□□□—

Εις τό Καρ-νεγκί ...ιεταίρεται Ένα χ... ...μάνιον, στεγα... ...ν Αμερικήν. Ο χρό... ...όταν κτίριον, μέ θαμασίας αί... ...δρόμους. Φτιάνουν τα κτίρια εις την Αύξηνην έγκατεστημένοι Αμερικανοί συμπολιτογραφηθέντες κατά τους τελευταίους δύο χρόνους. Η κατάστασις να έχουν ένα γυμνασιάρχη και πολλούς καθηγητάς από τους απογόνους. Ο μαθητής του

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 12ης Απριλίου κλείσιμον μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

	Εις χρυσόν	Εις δραχμάς
1881	3435	Συσσωπιτ.	40.50
1884	3435	Πειραιώς, Πι.	2.375
Μονοπ. Πι.	2.375	Εθνική Α.	51.50
Πειραιώς Α.	2.375	Τρ. Εθν. Α.	51.50
Εθνική Α.	51.50	Ιον. κοιν. Πι.	21.50
Φιλιπ. Νιάν.	51.50	Ιον. κοιν. Α.	21.50
Ιον. κοιν. Α.	21.50	Τσακαλώφ, Πι.	21 —
Ιον. κοιν. Β.	21.50	Τσακαλώφ, Α.	21 —
Ιον. κοιν. Γ.	21.50	Τσκαλ. Πι.	21 —
Τσκαλ. Πι.	21 —	Τσκαλ. Α.	21 —
Τσκαλ. Α.	21 —	Τσκαλ. Β.	21 —
Τσκαλ. Β.	21 —	Τσκαλ. Γ.	21 —
Τσκαλ. Γ.	21 —	Τσκαλ. Δ.	21 —
Τσκαλ. Δ.	21 —	Τσκαλ. Ε.	21 —
Τσκαλ. Ε.	21 —	Τσκαλ. Ζ.	21 —
Τσκαλ. Ζ.	21 —	Τσκαλ. Η.	21 —
Τσκαλ. Η.	21 —	Τσκαλ. Θ.	21 —
Τσκαλ. Θ.	21 —	Τσκαλ. Ι.	21 —
Τσκαλ. Ι.	21 —	Τσκαλ. Κ.	21 —
Τσκαλ. Κ.	21 —	Τσκαλ. Λ.	21 —
Τσκαλ. Λ.	21 —	Τσκαλ. Μ.	21 —
Τσκαλ. Μ.	21 —	Τσκαλ. Ν.	21 —
Τσκαλ. Ν.	21 —	Τσκαλ. Ξ.	21 —
Τσκαλ. Ξ.	21 —	Τσκαλ. Ο.	21 —
Τσκαλ. Ο.	21 —	Τσκαλ. Π.	21 —
Τσκαλ. Π.	21 —	Τσκαλ. Ρ.	21 —
Τσκαλ. Ρ.	21 —	Τσκαλ. Σ.	21 —
Τσκαλ. Σ.	21 —	Τσκαλ. Τ.	21 —
Τσκαλ. Τ.	21 —	Τσκαλ. Υ.	21 —
Τσκαλ. Υ.	21 —	Τσκαλ. Φ.	21 —
Τσκαλ. Φ.	21 —	Τσκαλ. Χ.	21 —
Τσκαλ. Χ.	21 —	Τσκαλ. Ψ.	21 —
Τσκαλ. Ψ.	21 —	Τσκαλ. Ω.	21 —
Τσκαλ. Ω

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ 25 ΜΙΛΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΑΓΓΑΗΣ

Η ΣΟΒ. ΡΩΣΙΑ ΘΑ ΒΟΗΘΗΣΗ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΣΑΝ;

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΙΝΕΖΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὰ ἐκ Χανκόου τηλεγραφήματα ἀναφέρουν ὅτι οἱ Κινέζοι ἐξακολουθοῦν νὰ σημειώνουν μεγάλης ἐκτάσεως ἐπιτυχίας, τόσον εἰς τὸ μέτωπον τοῦ νοτίου Σαντούγκ, ὅσον καὶ νοτιοδυτικῶς τῆς Σαγγάης. Εἰς την περιοχὴν τῆς Σαγγάης τὰ προελαύνοντα ραγδαίως κινεζικὰ στρατεύματα εὑρίσκονται εἰς ἀπόστασιν 25 μιλίων ἀπὸ τὴν πόλιν, εἰς δὲ τὸ νότιον Σαντούγκ, φορεῖος τῆς μεγάλης διωρυγος (τομεὺς τῆς τελευταίας μεγάλης μάχης τοῦ Ταϊερτσουάνγκ) κατελήφθη σήμερον μία ἀκομη πόλις. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος ἐνεταθη ὁ ἀγὼν περὶ τὰς πόλεις Γι-Σιὲν καὶ Τσάο-Τουάνγκ, ἀποθλέπων εἰς τὴν τελικὴν κατάκτησιν καὶ τῶν δύο αὐτῶν τελευταίων κέντρων, ὅπου ἔχει συγκεντρωθῆ ἡ ἰαπωνικὴ ἀντίστασις εἰς τὸ νότιον Σαντούγκ. Ὁ κλοιὸς περὶ τὸ Γι-Σιὲν, τὸ ὁποῖον κεῖται 40 χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τοῦ Ταϊερτσουάνγκ, συνεσφίγχθη ἔτι μᾶλλον. Ἡ ἐν τῇ πόλει ἰαπωνικὴ φρουρὰ προσπαθεῖ νὰ διασπάσῃ τὸν κλοιὸν καὶ νὰ ἑνωθῇ μὲ τὰς δυνάμεις τοῦ Τσάο-Τσουάνγκ. Μία ὅμως ἀπόπειρα, γενομένη χθές, ἀπέτυχε. Οἱ Κινέζοι βεβαιοῦν, ὅτι ἔχει συντελεσθῆ ἡ κύκλωσις καὶ τοῦ Τσάο-Τσουάνγκ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου θἀλλει ἰσχυρὸν πυροβολικὸν καὶ ἀεροπορία.

Ἄλλα τηλεγραφήματα ἀναφέρουν, ὅτι ἰσχυραὶ ἰαπωνικαὶ δυνάμεις σπεύδουν πρὸς παροχὴν βοηθείας εἰς τοὺς πολιορκουμένους, ἐκφράζεται ὅμως ἡ πεποίθησις, ὅτι αἱ ἐνισχύσεις αὗται δὲν θὰ κατορθώσουν νὰ πραγματοποιήσουν τὸν σκοπόν των, διότι θὰ προσκόψουν ἐπὶ ἰσχυρῶν κινεζικῶν ἀποσπασμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς φράξουν τὸν δρόμον. Ὑπενθυμίζεται ὅτι τὸ Σαντοὺνγκ εἶνε ἓκ τῶν ὁρεινοτέρων κινεζικῶν ἐπαρχιῶν καὶ ὅτι σύσσωμος ὁ πληθυσμὸς τῆς ὑπαίθρου ἔχει ἤδη ἐξεγερθῆ, ὁσηθῶν δι' ὅλων του τῶν μέσων τὰ τακτικὰ κινεζικὰ στρατεύματα. Αἱ κινεζικαὶ πληροφορίαι βεβαιοῦν, ὅτι οἱ Ἰάπωνες, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς μεγάλης μάχης τοῦ Ταϊερτσουάνγκ κατεῖχον ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν ἐπαρχίαν Σαντούνγκ, δὲν κρατοῦν τὴν στιγμὴν ταύτην, παρὰ μόνον ὡρισμένας μεγάλας πόλεις της.

Διὰ τὸν περὶ τὸ Τσινὰν ἀγῶνα δὲν ὑπάρχουν λεπτομερεῖς πληροφορίαι. Φαίνεται ὅμως, ὅτι οἱ Ἰάπωνες, ἐνισχυθέντες, κατώρθωσαν νὰ ἀπωθήσουν τοὺς Κινέζους, οἱ ὁποῖοι εἶχον εἰσχωρήσει πρὸ τετραημέρου εἰς τὴν πόλιν.

Διὰ τὴν πορείαν τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸν τομέα τῆς Σαγγάης, αἱ ἐκ Τόκιο πληροφορίαι εἶνε ἀντιφατικαί. Κατ' ἄλλους μέν, οἱ Ἰάπωνες ἀνθίστανται σθεναρῶς, κατ' ἄλλους δέ, σημειοῦν καὶ ἐπιτυχίας. Οἱ Ἰάπωνες μετέδωκαν πρὸς τούτοις τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ ἰαπωνικὴ ἀεροπορία ἐξακολουθεῖ νὰ δεσπόζῃ, βομβαρδίζουσα τὰ κινεζικὰ ἀεροδρόμια, τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα καθὼς καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἐργοστάσια, τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὰς πλέον ἀπομεμακρυσμένας ἐπαρχίας. Κατὰ τὸ τελευταῖον εἰκοσιτετράωρον τὰ ἰαπωνικὰ ἀεροπλάνα ἐπέδειξαν μεγάλην δραστηριότητα εἰς τὰς περιφερείας τοῦ Χονὰν καὶ τοῦ Σαντούγκ, καθὼς καὶ εἰς τὸ Κουὰν Τούνγκ, τὸ Κιὰν Σοῦ καὶ τὸ Φοῦ Κιέν. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν πόλιν ἐβομβαρδίσθησαν τὰ φρούρια τοῦ Ἀμόϊ καὶ ἐπυρπολήθησαν πολλὰ ὑπόστεγα τοῦ ἀεροδρομίου τῆς Καντῶνος καὶ τοῦ Πεϊγιούν. Κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καντῶνος - Χανκόου ἐβομβαρδίσθησαν στρατιωτικαὶ μεταφοραί. Τέλος ἐκ Τόκιο μετεδόθη ἡ διαφευσθεῖσα κατηγορηματικῶς εἴδησις, ὅτι ὁ στρατάρχης Τσὰν Κάϊ Σὲκ ἐφονεύθη, πιθανῶς κατὰ τὸν βομβαρδισμόν, ὁ ὁποῖος ἐξετελέσθη ἐναντίον τοῦ Τσὰκ Τσᾶ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐτελοῦντο τὰ ἐγκαίνια τῆς αὐτόθι νέας στρατιωτικῆς διοικήσεως.

Ὁ ἐν Τόκιο ἀνταποκριτὴς τοῦ Χαβᾶς διαψεύδει ἀπάσας τὰς φήμας, καθ' ἃς ἡ Ἰαπωνία ἐζήτησε τὴν μεσολάβησιν τῆς Ἀγγλίας πρὸς ἐπίτευξιν εἰρηνεύσεως μετὰ τῆς Κίνας, καὶ τονίζει ὅτι, καθ' ἃ τοῦ ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ἰαπωνικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν τοιαύτην μεσολάβησιν ἐζήτησε.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἐπιχαίρουν διὰ τὰς τελευταίας στρατιωτικὰς ἐπιτυχίας τῶν Κινέζων. Οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουν σχετικὸν ἄρθρον καὶ τονίζουν τὴν νίκην, τὴν ὁποίαν κατήγαγον οἱ Κινέζοι εἰς τὸ Ταϊερτσουάγκ. Περαιτέρω ἡ ἐφημερὶς ὑπογραμμίζει τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας συναντοῦν οἱ Ἰάπωνες λόγῳ τῶν ἀποστάσεων καὶ παρατηρεῖ ὅτι αἱ ἰαπωνικαὶ δυνάμεις πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ θελτιώσουν τὴν θέσιν των. Ἐν τέλει οἱ «Τάϊμς» προβλέπουν, ὅτι ὁ πόλεμος θὰ παραταθῇ καὶὸτι ἡ προέλασις τῶν Ἰαπώνων εἰς τὸ Χανκόου θὰ συναντήσῃ δυσχερείας.

Ὁ εἰς Εὐρώπην περιοδεύων Κινέζος ὑπουργὸς Σοὺν-Φό, υἱὸς τοῦ περιφήμου ἱδρυτοῦ τῆς νέας Κίνας Σοὺν-Γιάτ-Σέν, ἐδήλωσε τὸ ἀπόγευμα πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ὅτι εἰς Μόσχαν, ὅπου εἶχε μεταβῆ τελευταίως διὰ νὰ συνεννοηθῇ ἐπὶ τῆς καταστάσεως, τῷ εἶχον παρασχεθῆ διαβεβαιώσεις ὅτι εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὑπῆρχε κίνδυνος κατακτήσεως τῆς Κίνας ὑπὸ τῆς Ἰαπωνίας, τὰ Σοβιὲτ ἀσφαλῶς θὰ ἐπενέβαινον χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν ποίας σκέψεις θὰ εἶχε τοῦτο διὰ τὴν Εὐρώπην.

Ὁ Σοὺν-Φὸ οὐχ ἧττον ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κίνα θὰ κερδίσῃ τὸν πόλεμον διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων.

«Ἡ κινεζικὴ νίκη — εἶπεν ὁ Σοὺν-Φό, καὶ ἡ ἐκδίωξις τῆς Ἰαπωνίας ἀπὸ τὴν Κίναν θ' ἀποτρέψῃ τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Καὶ ἡ Κίνα θὰ νικήσῃ, διότι διαθέτει ἤδη δύναμιν δύο ἕως τριῶν ἑκατομμυρίων μαχητῶν καὶ ἐπὶ πλέον ἐγκυμνάζει 8 ½ ἑκατομμύρια νέων. Ἐλπίζω — κατέληξεν ὁ Κινέζος ἀντιπρόσωπος — ὅτι μέχρις οὗ ἐπέλθῃ ἡ ἥττα τῶν Ἰαπώνων — καὶ θ' ἀπαιτηθῇ πρὸς τοῦτο χρονικὸν διάστημα 5—10 ἐτῶν — οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Εὐρώπης θὰ ἔχουν εὕρει τρόπον ν' ἀποκαταστήσουν τὴν ὠφελιμότητα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Νυκτερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Χανκόου ἀναφέρουν, ὅτι κατελήφθη καὶ ἡ πόλις Γι Σιὲν, τὴν ὁποίαν ἐπολιόρκουν ἀπὸ χθὲς οἱ Κινέζοι, καὶ ὅτι ἐκ παραλλήλου ἡ κινεζικὴ ἐπίθεσις εἰς τὸν νοτιοδυτικῶς τῆς Σαγγάης τομέα ἐξελίσσεται ραγδαίως εἰς θάρος τῶν Ἰαπώνων. Σφοδραὶ συγκρούσεις συνάπτονται ἤδη παρὰ τὰς ὄχθας τῆς μεγάλης λίμνης Ταϊχού, ἐνῷ ἄλλαι κινεζικαὶ φάλαγγες κινοῦνται κατὰ τοῦ Χανγκτσόου.

ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΝΑΕΡΙΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἀθην. Πρακτ.). — Αἱ δυσχέρειαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πολιτικῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως ἐν Ἰσπανίᾳ συνεζητήθησαν χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπάτλερ εἰς συντόμους δηλώσεις του ἀπεκάλυψεν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ μὴ Ἐπεμβάσεως ἐξετάζει σχέδιον ἐπιβολῆς εἴδους ἐναερίου ἐλέγχου ἐν Ἰσπανίᾳ. Τὸ ζήτημα τῆς ξένης ἐπεμβάσεως ἀνεκινήθη ὑπὸ τοῦ ἐργατικοῦ βουλευτοῦ κ. Χένταρσον, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε πληροφορίας ἀφορώσας τὴν ἐπέμβασιν.

«Αἱ κυβερνήσεις τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας — εἶπεν — ἀνέπτυξαν τεχνικὴν ἐπιθέσεως, ἡ ὁποία σήμερον περιορίζεται εἰς Ἰσπανίαν, ἀλλὰ δύναται εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐναντίον ἄλλης χώρας.» Ὁ ἐργατικὸς βουλευτὴς παρεκάλεσε τὴν κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν ξένην ἐπέμβασιν εἰς τὸν ἰσπανικὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

Ὁ κ. Μπάτλερ ἀπαντῶν εἶπεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔλαβε πληροφορίας ἐκ διαφόρων πηγῶν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πληροφορίας, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀκρίβειαν. Ὁ ὑφυπουργὸς δὲν ἠδυνήθη ἰδίᾳ ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἀπεστάλησαν γερμανικαὶ ἐνισχύσεις εἰς Ἰσπανίαν. Ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἰταλικὰς ἐνισχύσεις ἠδυνήθη μόνον νὰ ἐπαναλάβῃ, ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶνε ἱκανοποιημένη ἐκ τῆς ἀπὸ μέρους τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἐκπληρώσεως τοῦ ὅρου, ὅτι δὲν θ' ἀποσταλοῦν οὐσιώδεις ἐνισχύσεις.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

Κατὰ τὰς δύο τελευταίας συνεδριάσεις τοῦ γεωργικοῦ τμήματος τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ. Κ. Νεῦρος ὑπέβαλε μακρὸν ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐνδεδειγμένων κατευθύνσεων τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας. Τὸ ὑπόμνημα θίγει τὰς τεχνικὸς καὶ οἰκονομικὰς ἀπόψεις πάντων τῶν προβλημάτων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ὑποδεικνύει τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπίλυσίν των. Ὁ κ. Νεῦρος τονίζει ὅτι ἡ δημογραφικὴ χωρητικότης τῆς χώρας μας δύναται ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ διπλάσιον τῆς σημερινῆς, ὑφουμένης ταὐτοχρόνως καὶ τῆς στάθμης τῆς ζωῆς εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τῶν σημερινῶν. Τὰ περιθώρια τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐν Ἑλλάδι εἶνε τεράστια, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως καλλιεργουμένης ἐκτάσεως, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως αὐξήσεως τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων. Ἐναντι 13 ἑκατομμυρίων στρεμμάτων καλλιεργουμένων τὸ 1920 ἐν Ἑλλάδι ἐκαλλιεργήθησαν 24 περίπου ἑκατομμύρια τὸ 1937. Παρὰ τὴν αὔξησιν ταύτην εἰς μόνην τὴν Ἤπειρον δύνανται νὰ δοθοῦν εἰς τὴν καλλιέργειαν 1.750.000 στρέμματα ἐναντι τῶν 920.000, τὰ ὁποῖα καλλιεργοῦνται σήμερον.

Τὴν βεβαιότητα τῆς μεγαλυτέρας δημογραφικῆς χωρητικότητος τῆς χώρας, ἐτόνισεν ὁ κ. Νεῦρος, ἐπιτρέπουν καὶ αἱ ὑπάρχουσαι σήμερον καταπληκτικαὶ πράγματι διαφοραὶ εἰς τὴν γεωργικὴν πρόοδον μεταξὺ τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν τμημάτων. Οὕτως ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον σχεδὸν ὁρεινὴ Κρήτη καλλιεργεῖ ἴσην ἔκτασιν μὲ τὴν Ἤπειρον, καίτοι ἡ Ἤπειρος εἶνε μεγαλυτέρα εἰς ἐπιφάνειαν κατὰ 1065 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, ἡ δὲ ἐσοφικὴ της διαμόρφωσις εἶνε ἀπείρως προσφορωτέρα πρὸς γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν. Τὸ κατὰ καλλιεργητικὴν μονάδα ἐτήσιον εἰσόδημα εἰς τὴν Κρήτην εἶνε ὑπερτριπλάσιον ἐν συγκρίσει μὲ τὴν Ἤπειρον καὶ 2½ φορὰς μεγαλυτέρα ἐν συγκρίσει μὲ τὴν Θεσσαλίαν.

Μετὰ τὴν γενικὴν εἰσήγησιν ὁ κ. Νεῦρος ἀνέπτυξε τὰ τρία πρῶτα κεφάλαια τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ, τὰ ἀφορῶντα τὸν παράγοντα τοῦ ὕδατος εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγήν, τὴν λίπανσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου, τονίσας ὅτι διὰ τῆς σκαλιστικῆς καλλιεργείας τοῦ σίτου δύναται ἡ χώρα μας νὰ ἀποβῇ σιτάρκης χωρὶς νὰ αὐξήσῃ τὴν στρεμματικὴν σιτοκαλλιέργειαν.

ΒΛΑΒΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς, λόγῳ σφοδρᾶς χιονοθυέλλης, ὑπέστησαν σοβαρὰς βλάβας αἱ τηλεγραφικαὶ καὶ τηλεφωνικαὶ γραμμαὶ πέραν τῆς Λεβαδείας καὶ ὡς ἐκ τούτου διεκόπη ἡ μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Εὐρώπης ἐπικοινωνία. Συνεργεῖα τῶν κατὰ τόπους ταχυδρομικῶν διευθύνσεων ἐργάζονται διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν γραμμῶν, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς σήμερον θὰ ἀποκατασταθοῦν αἱ συγκοινωνίαι.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΡΧΙΣΕΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Τ. Τ. Τ. κ. Νικολόπουλος ἐδήλωσε χθὲς ὅτι, ἂν δὲν προκύψῃ ἀπρόοπτόν τι, ἡ λειτουργία τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου.

ΣΥΝΗΛΘΕΝ Η ΜΟΝΙΜΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως συνῆλθεν ἐκεῖ ἡ μόνιμος ναυτιλιακὴ ἐπιτροπὴ τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως εἰς τὴν τρίτην ἐτησίαν συνέλευσίν της διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ναυτιλιακῶν ζητημάτων τῶν τεσσάρων κρατῶν. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς πλοίαρχος λιμενικὸς κ. Β. Σκαρπέτης παρέδωσε τὴν προεδρίαν εἰς τὸν Ρουμᾶνον ναύαρχον κ. Πάϊς.

Ὁ νέος πρόεδρος ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. ὑφυπουργὸν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας:

«Ἡ Μόνιμος Ναυτιλιακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ἀναγνωρίζουσα τὴν ἐξαιρετικὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὰς παρασχεθείσας εὐκολίας εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ γραφεῖον της, σᾶς ἐκφράζει, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῶν μελῶν της, τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας της».

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΥΠΟΜΟΙΡΑΡΧΩΝ

Προχθὲς οἱ ἀπὸ ἔτους εἰς τὴν ἐνταῦθα σχολὴν Χωροφυλακῆς ἐκπαιδευόμενοι 140 ἀνθυπομοίραρχοι κατόπιν συστάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Μανιαδάκη καὶ τῆ μερίμνῃ τοῦ διοικητοῦ τῆς σχολῆς των συνταγματάρχου κ. Ι. Σταμάτη, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των ταγματαρχου κ. Μαντούβαλου καὶ μοιραρχου κ. Λαλιώτου, ἐπεσκέφθησαν τὰ παρὰ τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ Λαϊκὰ Ὑπνωτήρια.

Ὁ ἔφορος κ. Κουτσουμάρης ἐξήγησεν εἰς αὐτοὺς τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ νέου τούτου ἱδρύματος καὶ τὸν ὕψιστον ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως σκοπὸν αὐτοῦ, ἀφορῶντα τὴν περιθαλψιν τόσων δυστυχῶν ὑπαρξέων στερουμένων στέγης καὶ μερίμνης πρὸς ἄρσιν μιᾶς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πληγῶν τῆς ἐγκληματικότητος, οἷα ἡ τῶν ἀστέγων ἀλητευόντων.

Ἐν συνεχείᾳ χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὴν «Παπαστράτειον Παιδικὴν Στέγην», ἔνθα παρουσίᾳ τῆς κ. Παπαστράτου, ἡ διευθύντρια τοῦ ἱδρύματος κ. Ἀδοσίδου ἐξήγησε τὰ τῆς μερίμνης πρὸς προστασίαν τοῦ παιδιοῦ.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Χθὲς τὴν 8ην μ.μ. συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ θέατρον «Ἀλίκης» ἀπαντες οἱ βαθμοφόροι τῶν σχηματισμῶν ἀρρένων καὶ θηλέων τῆς διοικήσεως πρωτευούσης. Πρὸς αὐτοὺς ὡμίλησεν ὁ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας κ. Ἐπὶ ζητημάτων διοικητικῆς φύσεως.

Η ΝΕΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΤΥΧΕ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΔΙΑ ΨΗΦΩΝ 576 ΚΑΤΑ 5

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Νταλαντιὲ ὑπερεψηφίσθη καταπληκτικῶς σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλήν, ὅπου μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, τὸ σῶμα ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην του διὰ ψήφων 576 κατὰ 5. Ἡ κυβέρνησις, ὁηλαδή, ἐψηφίσθη ἀπὸ τὴν ἄκραν ἀριστερὰν τῶν κομμουνιστῶν, μεχρὶ τῆς ἄκρας δεξιᾶς τοῦ κ. Μαρέν.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ἀνηνέχθη ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀναγνώσας τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις, εἰς τὰς ὁποίας γίνεται ἰδιαίτερος λόγος περὶ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης.

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

«Ἐν μέγα καὶ ἐλεύθερον ἔθνος — ἤρχισεν ὁ κ. Νταλαντιὲ — δύναται νὰ σωθῇ μόνον ἀφ' ἑαυτοῦ. Μία κυβέρνησις ἐθνικῆς ἀμύνης παρουσιάζεται ἐνώπιόν σας, ὡς ἔκφρασις τῆς θελήσεως ταύτης πρὸς σωτηρίαν. Οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπουργῶν της συμμετέσχον εἰς τὸ μέγα λαϊκὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς ἐπικινδύνους ἐκείνας στιγμὰς διὰ τὴν δημοκρατίαν, ἐπεκύρωσε τὴν κοινὴν θέλησιν ἀμύνης τῆς δημοκρατίας καὶ συγχρόνως τὸν διακαῆ πόθον κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Οἱ ὑπουργοὶ αὐτοὶ παραμένουν πιστοὶ εἰς τὴν συνείδησίν των, εἰς τὰς πράξεις καὶ εἰς τὴν θεωρίαν της. Μαζὶ μὲ αὐτούς, εἰλικρινεῖς καὶ νομιμόφρονες δημοκράται, οἱ ὁποῖοι τελευταίως ἐξεδήλωσαν τὴν ἀπόφασίν των νὰ συνεργασθοῦν εἰς εὐρεῖαν ἐθνικὴν ἕνωσιν, εἶνε ἕτοιμοι νὰ ὑπερπηδήσουν τὰς τρομερὰς δυσκολίας τῆς παρούσης στιγμῆς.

Ἡ κυβέρνησις ἐνσαρκώνει τὴν θέλησιν τῆς χώρας ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Κάμνει ἔκκλησιν πρὸς τὸ κοινοβούλιον καὶ τὸ ἔθνος διὰ τὴν ἄμυναν τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα δὲν περιορίζεται σήμερον εἰς τὰ ὅρια ἑνὸς σχεδίου στρατιωτικῆς ὀργανώσεως. Ὅλα τὰ δημοσιονομικά, οἰκονομικά, κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ προβλήματα εἶνε στενῶς συνυφασμένα μὲ αὐτὴν καὶ ἀποτελοῦν ἓνιαῖον πρόβλημα. Ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα ἀπαιτεῖ νόμισμα ὑγιὲς καὶ δημοσιονομικά, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ φέρουν ἐν ἑαυτοῖς σημεῖα λιποθυμίας τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ μετ' οὐ πολὺ ὁ θάνατος. Ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα δὲν ἐπιδέχεται ἐπιβράδυνσιν ἢ στασιμότητα τῆς παραγωγῆς πρὸ πάντων διὰ τὰς βιομηχανίας, αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται δι' αὐτήν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἡ κυβέρνησις κάμνει ἔκκλησιν εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν. Οἱ ἐργάται δέον νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ καταλήψεις τῶν ἐργοστασίων διαχέουν εἰς τὴν χώραν αἴσθημα ἀνησυχίας ὅπερ κινδυνεύει ν' ἀποβῇ ὀλέθριον διὰ τὸ καθεστὼς τῆς ἐλευθερίας. Οἱ ἐργοδόται δέον νὰ ἐφαρμόσουν εὐσυνειδήτως τοὺς ἐργατικοὺς νόμους. Ἡ κυβέρνησις θὰ συνεχίσῃ τὴν μελέτην καὶ θὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς διὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα θὰ συμπληρώσουν τὸ καθεστὼς τῆς συγχρόνου ἐργασίας. Θὰ ἐξασφαλίσῃ ἀνευ ἀναβολῆς τὴν ἐκ νέου λειτουργίαν τῶν ἐργοστασίων πολεμεφοδίων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας. Ἡ κυβέρνησις θὰ μεριμνήσῃ ὡσαύτως διὰ τὴν ἄμυναν τῶν θεσμῶν τῆς χώρας καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι αἱ πράξεις αὐτῆς θὰ καθοδηγοῦνται ἐκ τῆς προσπαθείας, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ὅπως ἐπιτύχῃ θετικὴν καὶ ἀκαταγώνιστον ἀνόρθωσιν ἐξασφαλίζουσαν τὴν ἑνότητα τῆς Γαλλίας. Χωρὶς ν' ἀπαρνηθῇ τὰς εὐγενεῖς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων ὡρκίσθημεν κατὰ τὸν πόλεμον νὰ οἰκοδομήσωμεν ἀληθῆ εἰρήνην, ἡ κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ προασπίσῃ ὁπουδήποτε τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς αὐτοκρατορίας».

ΚΑΤΑ ΠΑΣΗΣ ΑΠΕΙΛΗΣ

«Ἡ κυβέρνησις — συνεχίζει τὸ κείμενον τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων — δὲν θὰ δεχθῇ νὰ ἀπευθύνωνται ἀπειλαὶ κατὰ τῶν συνόρων τῆς Γαλλίας, τῶν συγκοινωνιῶν της καὶ τῶν ἀποικιῶν της. Δὲν θὰ δεχθῇ ἔνας ἐπιῤῥοὰς καὶ ὑποκινήσεις εἰς ταραχὰς προκαλουμένας ὑπὸ ἀνεπιθυμήτων ξένων, δυναμένας δὲ νὰ θίξουν ὁλόκληρον τὴν ἐλευθερίαν της εἰς τὸ ἀποφασίζειν. Εἴτε πρόκειται νὰ συσφίγξῃ τὰς φιλίας, τὰς ὁποίας ἔχει καὶ νὰ καταδείξῃ τὴν πίστιν της πρὸς ὅλα τὰ σύμφωνα καὶ τὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας ἔχει συνάψει, εἴτε πρόκειται νὰ λάβῃ μέρος εἰς δικαίας διαπραγματεύσεις, εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἔχῃ ἐξασφαλίσει τὴν συνοχὴν ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἐνεργειῶν. Ἡ Γαλλία θέλει τὴν εἰρήνην μεθ' ὅλων τῶν λαῶν, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ πολιτικὸν αὐτῶν καθεστώς, εἰρήνην ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ σεβασμοῦ τοῦ δικαίου καὶ ὄχι εἰρήνην σημαίνουσαν ἐγκατάλειψιν, ὡς εἴδος προλόγου δουλείας.

Ἡ Εὐρώπη ἔχει ὡς κέντρον ἐξελίξεως τὴν Γαλλίαν. Πολιτικὰ καθεστῶτα — εἶπε — κατέρρευσαν, παλαιοὶ λαοὶ ἀνεγεννήθησαν μὲ νέας ἰδεολογίας, κράτη ἐξαφανίζονται ἐνῶ νέαι α